

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010257
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419010257.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.08.2019 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
L.Á. I., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom P. XXX, okr. Kežmarok,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 07.12.2018 mu bola doručená výzva Okresného súdu Kežmarok č.k.: 1 T/2/2016-177 zo dňa 4.12.2018, podľa ktorej mal ihneď po obdržaní výzvy nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov, ul. Kpt. Nálepku 1, Prešov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 2/2016 z 25.4.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 5To 6/2017 zo dňa 22.03.2017, pričom do výkonu trestu v lehote stanovenej súdom bez vážneho dôvodu nenastúpil, kde bol dňa 18.1.2019 na základe dodania do výkonu trestu vydaného Okresným súdom Kežmarok sp. zn. 1T 2/2016 zo dňa 8.1.2019 eskortovaný políciou do Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov,

t e d a

maril výkon rozhodnutia tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s poukazom § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na s ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 152/2018 zo dňa 20.03.2019, právoplatný dňa 05.04.2019, ktorým bol

obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s výkonom uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 17.05.2019 obžalobu pod sp. zn. Pv 123/19/7703 - 8 na obžalovaného L. I. pre skutok tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.08.2019 vo vzťahu ku skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátora kladie za vinu v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný. Preto súd po splnení zákonných podmienok následne v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku jeho vyhlásenie o vine prijal, keďže toto vyhlásenie bolo v súlade s dôkazmi obsiahnutými v trestnom spise. Na hlavnom pojednávaní bolo preto podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vykonané len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, a to oboznámením obsahu listinných dôkazov a pripojeného spisu.

Berúc do úvahy vyššie uvedené, súd aj bez ďalšieho dokazovania ohľadom viny, uznal obžalovaného za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, ako je skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Z hľadiska subjektívnej stránky, obžalovaný konal vo forme nepriameho úmyslu, pretože vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je záujem spoločnosti na riadnom výkone uložených trestov, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený /§ 15 písm. b) Trestného zákona/.

Zo správy zamestnávateľa obžalovaného - Podtatranská hydina, a.s., ktorej obsah súd oboznámil na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný v ich spoločnosti pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti celý rok 2018 a do 17. januára roku 2019. Pracoval podľa potreby zamestnávateľa, ktorý ho hodnotí ako pracovitého, spoľahlivého a dobre vychádzajúceho so spolupracovníkmi. Príkazy nadriadených plnil zodpovedne, jeho pracovná morálka bola dobrá a nemal problémy s porušovaním pracovnej disciplíny alebo požívaním alkoholu na pracovisku. Dohoda o pracovnej činnosti bola ukončená dohodou bez uvedenia dôvodu. Zo správy o povesti obžalovaného vypracovaného Obcou Rakúsy vyplýva, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti so svojou družkou a piatimi deťmi, z ktorých štyri sú maloleté. Domácnosť je zariadená základným a veľmi skromným zariadením a nie je napojená na vodu a elektrinu. Rodičia zabezpečujú starostlivosť o svoje deti v rámci svojich možností. Zo správy ÚVTOS Banská Bystrica, kde odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vyplýva, že doposiaľ sa javí správanie obžalovaného na požadovanej úrovni, v interpersonálnej oblasti k spoluodsúdeným neboli zistené nedostatky, pričom pokyny príslušníkov plní. Osobnú a kolektívnu hygienu dodržiava, disciplinárne odmenený a ani potrestaný zatiaľ nebol. Pracovne zaradený nie je a do prác v rámci ubytovne za účelom dodržiavania čistoty a poriadku sa zapája na požadovanej úrovni.

Z aktuálneho odpisu registra trestov SR vyplýva, že obžalovaný L. I. bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný, z toho v prípade siedmich odsúdení mu bol uložený trest odňatia slobody v jeho nepodmienečnej forme, pričom odsúdenia boli v prevažnej miere za majetkovú trestnú činnosť, v prípade posledných dvoch odsúdení pod sp. zn. 1T 2/2016 zo dňa 22.03.2017 a sp. zn. 7T 152/2018 zo dňa 05.04.2019 bol obžalovaný potrestaný za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), resp. aj ods. 3 písm. a) Trestného zákona. V prípade odsúdení v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 189/2013 zo dňa 14.11.2013, sp. zn. 7T 224/2014 zo dňa 13.05.2015 a sp. zn. 1T 2/2016 zo dňa 22.03.2017 (odsúdenia č. 5, č. 7 a č. 8 odpisu registra trestov) bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Z pripojeného spisu sp. zn. 7T 152/2018 vyplýva, že dňa 29.11.2018 bola na obžalovaných L.Á. I. a M. O. podaná obžaloba pre skutok, ktorého sa mali dopustiť v čase od 02.09.2016 do 30.06.2017 a od 02.09.2017 do 30.03.2018 a ktorý prokurátorka právne kvalifikovala ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa

20.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.04.2019 súd uznal obžalovaného L. I. za vinného zo spáchania prečinu v zmysle obžaloby pri zachovaní skutku obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V prospech obžalovaného L. I. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Naopak, v neprospech obžalovaného súd pričítal dve priťažujúce okolnosti, jednu podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona vo forme spáchania viacerých trestných činov (prejednávaneho trestného činu a trestného činu v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 152/2018, vo vzťahu ku ktorému trestu súd ukladal súhrnný trest), a druhú podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný už bol za trestný čin v minulosti odsúdený, čo vyplýva z vyššie spomenutého odpisu registra trestov. Súd teda zistil prevahu priťažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi v pomere 2 : 1. Súd zároveň zistil, že za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 42 ods. 1 Trestného zákona je potrebné uložiť súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 7T 152/2018, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri ukladaní súhrnného trestu súd vychádzal v zmysle § 42 ods. 1 Trestného poriadku zo zásad pre ukládanie úhrnného trestu uvedených v § 41 ods. 1 Trestného zákona a teda trest ukladal podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, a tým je prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona (z konania sp. zn. 7T 152/2018) , kde v odseku 3 tohto § Trestný zákon umožňuje uloženie trestu odňatia slobody v trvaní od 6 mesiacov až do 5 rokov. Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností k poľahčujúcim okolnostiam, súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu takto Trestným zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby od 2 rokov do 5 rokov.

Na jednej strane súd zohľadňoval osobu obžalovaného, ktorý je recidivistom a ktorého ani 8 odsúdení pred spáchaním trestného činu v prejednávanej trestnej veci neodradilo od páchania ďalšej trestnej činnosti. Z uvedeného je teda zrejmé, že obžalovaný má negatívny postoj k dodržiavaniu tých noriem tejto spoločnosti, ktoré sú predmetom ochrany Trestného zákona. Hoci jeho predchádzajúca trestná činnosť nemala násilný alebo závažný charakter vo forme páchania zločinov, ide v jeho prípade o opakovanú trestnú činnosť, dokonca v troch prípadoch sa dopustil rovnakej trestnej činnosti, teda jeho konanie má nielen podobu špeciálnej recidívy ale vyjadruje aj skutočnosť, že ani predchádzajúce odsúdenia nevedli k tomu, aby si obžalovaný uvedomil následky svojho konania a preukázal snahu po náprave a poučenie z predchádzajúcich odsúdení. Rešpekt k rozhodnutiam súdov o uložený nepodmienečných trestov odňatia slobody, ktoré mal nastúpiť, u obžalovaného buď úplne absentuje alebo je minimálny. Na strane druhej súd zohľadnil aj jeho rodinné pomery, starostlivosť o maloleté deti, jeho pracovné zaradenie a tým aj snahu o zabezpečenie výživy detí a zlepšenie biednych majetkových a sociálnych pomerov jeho rodiny. Súd musí nevyhnutne reflektovať aj pomerne dlhú dobu, ktorá uplynula od právoplatnosti rozsudku do doručenia výzvy na nástup výkonu trestu, ktorá nebola spôsobená obžalovaným. Preto súd napriek osobe obžalovaného, zohľadniac jeho rodinné pomery a úprimnú ľútosť na svojím konaním, uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom určenej a následne zákonom určeným spôsobom súdom upravenej trestnej sadzbe, pretože tento trest vzhľadom na jeho výšku (aj s prihliadnutím na to, že to je pri tomto prečine maximálna výmera, ak by nezohľadňoval zásady pre ukládanie úhrnného trestu) je postačujúci k tomu, akej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil a následok tejto trestnej činnosti pre spoločnosť. Pre obžalovaného bude tento trest mať podľa presvedčenia súdu dostatočný odstrašujúci efekt pred opakovaním trestnej činnosti v budúcnosti a

zároveň s výkonom iných, už uložených trestov bude dostatočný na to, aby si obžalovaný uvedomil dôsledky svojho správania. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ako recidivistu sa upustenie od uloženia súhrnného trestu, ktorý žiadal v záverečnej reči jeho obhajca, javí ako neprimerane mierna forma faktického postihu, najmä s prihliadnutím na uložený trest odňatia slobody v konaní pod sp. zn. 7T 152/2018 (10 mesiacov nepodmienečne).

Súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to s poukazom na tú skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť.

maril výkon rozhodnutia tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.